

[A. C. D. Petersen.]

derfor være interessant at høre, om Venstres politiske Ordfører ogsaa lover indirekte, saaledes som det ærede Medlem Hr. Holstein lovede det, at der snart vil foreligge et saadant Forslag til en Kronenedskæring. Det vilde være rart at faa at vide, hvor langt den danske Krone skal skæres ned efter Venstres Mening; før vi faar dette at vide, kan vi andre jo vanskeligt tage Stilling til det.

Jeg skal erkende for mit Vedkommende — jeg tror ogsaa, det gælder for mit Partis Vedkommende —, at jeg tror ikke paa, at en nedskaaret Krone eller en lav Krone, i det hele taget en daarlig Kronekurs er en Helsebod for et vanskeligt arbejdende Erhvervsliv. Jeg tror snarere, at den lave Krone er Billedet af Erhvervslivets Elenighed i Stedet for Midlet til at virke til dets Opbygning, og naar jeg tror dette, er det, fordi vi her i dette Land under den nuværende Regerings Ledelse slet ikke har den høje Krone. Vi har jo allerede nu en Kronenedskæring paa omtrent 40 pCt., hvad der ikke har hjulpet det mindste paa Rentabiliteten eller skaffet blot en eneste Mand i Arbejde. Skal vi da endnu have 40 pCt.s Nedskæring for at opnaa det, som man fra Venstre — det maa jeg have Lov til at sige, da det ærede Medlem Hr. Holstein nu staar i Partiet Venstre, og Partiets Ordfører ikke har taget Afstand fra det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelser om Kronepolitikken — ønsker?

Skal vi fra Venstre have et Forslag om en Nedskæring med 40 pCt. af den danske Krone? Hvis det er Meningen, beder jeg erindret, at da den danske Krone forlod Guldstandard, fik det danske Landbrugs Udførselsvarer et ekstra Toldpaalæg, et ekstra Forbud at overvinde fra forskellige Stater. Vi ved, at vi fik det i Frankrig, vi ved, at Holland forhøjede sin Landbrugsvarerold med 700 pCt., og vi ved, at Belgien gennemførte saa skræppe Kontingenteringer, at vi næsten blev udelukket fra at levere Varer til Belgien — dette er dog atter i nogen Grad muligt for Øjeblikket, om end langt fra i den Grad som før Kronefaldet. I England har de jo ogsaa fundet det opportunt at lægge Told paa det danske Smør, og nu er det jo stærkt under Overvejelse at lægge videre Told, saavel paa Æg som paa Bacon.

Jeg skal ikke uddybe dette Spørgsmaal nærmere, det finder jeg ikke vil være opportunt, naar vi i Øjeblikket ligger i Forhandlinger med England, men jeg vil gerne have Lov til at sige, at det er min

absolutte Opfattelse, at det kan ikke lykkes at skabe Rentabilitet i det danske Landbrug ved en Kronesænkning, ej heller ved en Lønsænkning, hvis ikke man samtidig tager Sigte paa at begrænse den Varemængde, vi indfører. Det er nemlig ikke vore Varers Pris, man er utilfreds med i Udlandet, men vore Varers Mængde, og vi slipper ikke for udenlandske Restriktioner, før vi indstiller vor Eksportvareproduktion paa en saadan Størrelse, at den ikke virker generende for Udlandets Virksomheder. Derfor er det efter min Opfattelse fuldstændig haabløst at finde frem til Rentabilitet i Landets bærende Erhverv, hvis ikke der samtidig tages Sigte paa en Nedsættelse af Eksportvareproduktionen.

Og her kommer jeg atter tilbage til det, som jeg for øvrigt har sagt gentagne Gange fra denne Plads: det danske Landbrug kan ikke nedsætte sin Produktionskapacitet, det maa producere under en økonomisk Ordning med den samme Kapacitet, som det hidtil har gjort. Det vil sige, at vi maa finde Afløb paa anden Maade for de Varer, det danske Landbrug producerer, end ved at eksportere dem til Udlandet, hvor de ikke vil have dem, og hvor de vedblivende vil indføre Restriktioner mod os, Restriktioner af Kontingenteringsart, af toldpolitisk Art og af mange andre Arter, som nu kan anvendes til dette Formaal. Og hvad er da saa mere naturligt, naar Produktionskapaciteten i Landbruget maa forsettes, end at vi skaber en Mulighed for Afsætning af Varer indenfor Landets Grænser, saaledes som vi har gjort det med Sukkerproduktionen og med Kartoffelmelsproduktionen?

Her har vi Bevis for, at det kan lade sig gøre, at det kan lykkes. Den danske Stat indfører Landbrugsvarer fra Udlandet, som enten kan produceres herhjemme eller kan erstattes med de Varer, vi producerer herhjemme, for ca. 250 Mill. Kr. om Aaret efter den sidste statistiske Opgørelse. Det er muligt, at dette Tal er reduceret noget nu under Valutacentralordningen, men det er i hvert Fald for Hovedartiklerne ikke reduceret noget videre. Endnu indføres 95 pCt. af alt det Brødkorn, vi bruger i alle de danske Husholdninger, kun 5 pCt. af vor egen Avl bruger vi. Her er en vid Margen for Aflastning af Eksporten af Landbrugsvarer ved ogsaa at indrette Produktionen for det hjemlige Marked.

Ligesom alle de andre Spørgsmaal, der har været fremme baade i Dag og forud her i denne Sal om den økonomiske Situation, ikke er nye, saaledes er dette Problem